

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตควบคุมศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตท้องที่เป็นเขตควบคุมศุลกากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตควบคุมศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดเชียงรายดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- อำเภอเชียงแสน
- อำเภอแม่จัน เฉพาะในท้องที่ตำบลแม่คำและตำบลแม่จัน
- อำเภอแม่สาย

มาตรา ๔ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดเชียงใหม่ดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- อำเภอเชียงดาว เฉพาะในท้องที่ตำบลทุ่งข้าวพวง ตำบลเมืองงายและตำบลเมืองนะ
- อำเภอเวียงแหง

มาตรา ๕ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดตรังดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- (๑) อำเภอกันตัง
- (๒) อำเภอปะเหลียน เฉพาะในท้องที่ตำบลท่าข้ามและตำบลทุ่งยาว
- (๓) อำเภอสิเกา

มาตรา ๖ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดตากดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- (๑) อำเภอท่าสองยาง
- (๒) อำเภอพบพระ
- (๓) อำเภอแม่ระมาด
- (๔) อำเภอแม่สอด เฉพาะในท้องที่ตำบลท่าสายลวด ตำบลพะวอ ตำบลแม่ปะและตำบลแม่สอด

มาตรา ๗ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดนราธิวาสดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

(๑) อำเภอตากใบ เฉพาะในท้องที่ตำบลเกาะสะท้อน ตำบลโฆษิต ตำบลเง๊ะเห ตำบลนานาค และตำบลพร่อน

- (๒) อำเภอเมืองนราธิวาส เฉพาะในท้องที่ตำบลบางนาค
- (๓) อำเภอระแงะ เฉพาะในท้องที่ตำบลตันหยงมัส
- (๔) อำเภอแว้ง เฉพาะในท้องที่ตำบลกายูคละ ตำบลขอเกาะ ตำบลโละจุดและตำบลแว้ง
- (๕) อำเภอสุไหงโก-ลก
- (๖) อำเภอสุไหงปาดี

มาตรา ๘ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- (๑) อำเภอทับสะแก
- (๒) อำเภอบางสะพาน
- (๓) อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

มาตรา ๙ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- (๑) อำเภอขุนยวม
- (๒) อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน
- (๓) อำเภอแม่สะเรียง
- (๔) อำเภอสบเมย เฉพาะในท้องที่ตำบลสบเมย

มาตรา ๑๐ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดยะลาดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- (๑) อำเภอเบตง

มาตรา ๑๑ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดสงขลาดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- (๑) อำเภอเมืองสงขลา
- (๒) อำเภอสะเดา เฉพาะในท้องที่ตำบลทุ่งหมอ ตำบลปาดังเบซาร์ ตำบลสะเดาและตำบลสำนักแต้ว
- (๓) อำเภอหาดใหญ่

มาตรา ๑๒ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดสตูลดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

(๑) อำเภอทุ่งหว้า เฉพาะในท้องที่ตำบลขอนคลานและตำบลทุ่งหว้า

(๒) อำเภอเมืองสตูล

(๓) อำเภอละงู เฉพาะในท้องที่ตำบลกำแพง ตำบลปากน้ำ ตำบลละงูและตำบลแหลมสน

มาตรา ๑๓ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดสระแก้วดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

(๑) อำเภออรัญประเทศ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากท้องที่ในบางจังหวัดมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศอื่นทำให้มีการนำของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดให้ท้องที่ดังกล่าวเป็นเขตควบคุมศุลกากร เพื่อให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจบางประการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับศุลกากร ประกอบกับมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้การกำหนดเขตท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมศุลกากรให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้